

Sygn. akt III AUz 39/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Beata Górska
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSO (del.) Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2016 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Z. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o umorzenie należności z tytułu składek

na skutek zażalenia ubezpieczonego Z. D.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 18 lutego 2016 r. sygn. akt VI U 843/15

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie

SSA Urszula Iwanowska SSA Beata Górska SSO (del.) Gabriela Horodnicka-

Stelmaszczuk

Sygn. akt III AUz 39/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 lutego 2016 r. Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 9 października 2015 r. odmawiającej umorzenia należności z tytułu składek.

Pismem z dnia 12 lutego 2016 r. pełnomocnik pozwanego radca pracy A. K. wniósł o uzupełnienie wyroku poprzez zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uzupełnił wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 8 lutego 2016 r. w sprawie VI U 843/15 w ten sposób, że zasądził od ubezpieczonego Z. D. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. kwotę 600,00 (sześciuset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd pierwszej instancji uznał, że wniosek o uzupełnienie wyroku zasługuje na uwzględnienie w całości, podnosząc, iż stosownie do treści art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli Sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności, albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Do kategorii dodatkowych rozstrzygnięć, które według przepisów ustawy Sąd powinien był zamieścić z urzędu w myśl art. 108 § 1 k.p.c. należy rozstrzygnięcie o kosztach, które Sąd obowiązany jest zamieścić w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Sąd meriti wskazał, że pełnomocnik organu rentowego w odpowiedzi na odwołanie zgłosił wniosek o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, a Sąd w wyroku nie zamieścił rozstrzygnięcia w tym zakresie. Organ rentowy wygrał sprawę, a zatem w myśl art. 98 k.p.c. należy mu się zwrot kosztów sądowych. Sąd Okręgowy podniósł, że na koszty te składają się koszty zastępstwa procesowego, którego wysokość ustalono w oparciu o § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (wartość przedmiotu sporu: 2 989,67 zł, na którą składają się należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w łącznej kwocie 2 252,87 zł, składek na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 554,83 zł oraz składek na Fundusz Pracy w łącznej kwocie 181,97 zł).

Sąd pierwszej instancji uznał, że w niniejszej sprawie wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym powinno zostać ustalone na podstawie § 6 przywołanego rozporządzenia albowiem brak było podstaw do zastosowania regulacji z art. 11 ust. 2 rozporządzenia. Przedmiotowa sprawa nie była bowiem ani sprawą o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego, ani sprawą o podleganie ubezpieczeniom społecznym, lecz sprawą, której przedmiotem była wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Składki zaś nie są świadczeniami pieniężnymi z ubezpieczenia społecznego, lecz świadczeniami na to ubezpieczenie. Dlatego też wykładnia gramatyczna § 11 ust. 2 rozporządzenia przemawia przeciwko przyjęciu, że obejmuje on także sprawy takiej kategorii jak niniejsza.

Zdaniem Sądu meriti fakt, że w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych wydatki ponosi Skarb Państwa, nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi. Strona wytaczająca proces obowiązana jest wszechstronnie rozważyć okoliczności sprawy, bowiem wytoczenie procesu spowodowało zbędne zaangażowanie procesem sądowym jednostki, zużywającej niepotrzebnie swoje siły i środki na odpieranie roszczeń, i prowadzi ostatecznie do niepożądanego zwiększenia społecznych kosztów wymiaru sprawiedliwości.

Mając to na względzie Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się ubezpieczony, zaskarżając je w całości i wnosząc o nieobciążanie kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu zażalenia pełnomocnik ubezpieczonego – jego żona wskazała, że to ona miała dokonać płatności składek niepodlegających ubezpieczeniu i zrobiła to o jeden dzień za późno. Podniosła również, że gdyby miała świadomość, że przy przegraniu sprawy ubezpieczony zostanie obciążony kosztami zastępstwa procesowego strony przeciwnej nie podjąłby decyzji o odwołaniu. Powołała się również na trudną sytuację materialną rodziny splacającej obecnie szereg zobowiązań i posiadającej dwójkę nieletnich dzieci.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Z mocy art. 325 k.p.c. sentencja orzeczenia powinna zawierać rozstrzygnięcie sądu o żądaniach stron. Rozstrzygnięcie to powinno dotyczyć zarówno żądania głównego, jakim jest żądanie pozwu (w tym wypadku odwołania) określające, jakiej treści wyrok zrealizuje w danym wypadku obowiązującą normę prawną, jak i żądań ubocznych, takich jak: żądanie odsetek zwłoki, żądanie kosztów procesu czy też żądanie nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności. Obowiązek rozstrzygnięcia o kosztach procesu wynika nadto z treści art. 108 k.p.c., w myśl którego sąd

powinien rozstrzygnąć o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji, gdy strona, której przysługuje zwrot kosztów procesu, wysunęła tego rodzaju żądanie (art. 98 i 109 k.p.c.). Rozstrzygnięcie o żądaniu strony może być pozytywne albo negatywne. Sąd może uwzględnić lub oddalić żądanie strony. Rozstrzygnięcie o żądaniach stron musi być jednak zamieszczone w sentencji orzeczenia.

W razie zatem zgłoszenia przez stronę (art. 109 k.p.c.) żądania zwrotu kosztów sąd powinien orzec o kosztach bez względu na pozytywny czy negatywny sposób rozstrzygnięcia o tym żądaniu i zamieścić to rozstrzygnięcie w sentencji orzeczenia. Pominięcie w sentencji orzeczenia kończącego sprawę w instancji rozstrzygnięcia o kosztach daje stronie prawo domagania się uzupełnienia orzeczenia. Uzupełnienie orzeczenia może polegać zarówno na pozytywnym, jak i negatywnym rozstrzygnięciu o pominiętym żądaniu. Sąd w postanowieniu uzupełniającym może przyznać stronie zwrot kosztów procesu, może jej żądanie w tej mierze oddalić.

Sąd Okręgowy rozpoznając wniosek o uzupełnienie wyroku wziął pod uwagę, że pełnomocnik organu rentowego składając odpowiedź na odwołanie wyraźnie sformułował w nim wniosek o zasądzenie kosztów, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Nie ma zatem racji skarżący, że nie miał świadomości, iż takie koszty będzie musiał ponieść w razie przegranej. Skarżący był przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą, trudno zatem przypuszczać, że nie był w stanie zrozumieć powyższego wniosku. Również w toku procesu nie złożył żadnych wniosków ani dowodów na okoliczności, które pozwoliłyby na odstąpienie od obciążenia go kosztami zastępstwa procesowego strony przeciwnej.

Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy wyliczył wysokość kosztów należnych stronie przeciwnej opierając się na właściwej podstawie prawnej. Rozważania Sądu pierwszej instancji w tym zakresie Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne i nie widzi potrzeby ponownego ich przytaczania.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

SSA Urszula Iwanowska SSA Beata Górńska SSO (del.) Gabriela Horodnicka-

Stelmaszczuk